

31998L0026

L 166/45

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1998 6 11

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 98/26/EB**1998 m. gegužės 19 d.****dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

- (4) kadangi pageidautina, kad valstybės narės savo įstatymuose stengtųsi sumažinti ardomąjį poveikį sistemai, kuri daro tos sistemos dalyviui iškelta nemokumo byla;

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

- (5) kadangi Taryba dar nagrinės 1985 m. pateiktą ir 1988 m. vasario 8 d. iš dalies pakeistą pasiūlymą priimti direktyvą dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo; kadangi per 1995 m. lapkričio 23 d. valstybių narių susitikimą Taryboje parengtoje Konvencijoje dėl nemokumo bylų yra aiškiai nurodyta, kad ji netaikoma draudimo įmonėms, kredito įstaigoms ir investicinėms firmoms;

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 189b straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾

- (6) kadangi šią direktyvą numatoma taikyti vidaus ir tarptautinėms mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemoms; kadangi ši direktyva taikoma Bendrijos sistemoms ir įkaitui, kurį dalyvaudamos šiose sistemose pateikia jų dalyviai tiek iš Bendrijos, tiek iš trečiųjų šalių;

(1) kadangi 1990 m. *Lamfalussy* ataskaita Dešimties šalių grupės centrinių bankų valdytojams aiškiai parodė, jog egzistuoja rimta sisteminė rizika, susijusi su mokėjimų sistemomis, kurios veikia kelių įstatymo numatytų mokėjimų tarpuskaitos rūšių, ypač daugiašalės tarpuskaitos, pagrindu; kadangi labai svarbu sumažinti teisinę riziką, susijusią su dalyvavimu atskirų atsiskaitymų realiu laiku sistemose, atsižvelgiant į spartėjančią šių sistemų plėtrą;

- (7) kadangi valstybės narės šios direktyvos nuostatas gali taikyti savo nacionalinėms įstaigoms, kurios tiesiogiai dalyvauja trečiųjų šalių sistemose, ir įkaitui, kuris pateikiamas dalyvaujant tokiose sistemose;

(2) kadangi taip pat labai svarbu sumažinti riziką, susijusią su dalyvavimu vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose, ypač jeigu tokios sistemos yra artimai susijusios su mokėjimų sistemomis;

- (8) kadangi valstybėms narėms reikėtų leisti nuspręsti, kad sistemos, kurios pagrindinė veikla yra atsiskaitymai už vertybinius popierius, būtų taikoma ši direktyva net ir tuo atveju, kai tokios sistemos kai kurios operacijos yra susijusios su prekių išvestiniais instrumentais;

(3) kadangi šios direktyvos tikslas yra padėti užtikrinti veiksmingą ir ekonomiškai efektyvų tarptautinių mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų tvarkos taikymą Bendrijoje, kuris sustiprina kapitalo judėjimo vidaus rinkoje laisvę; kadangi dėl to šia direktyva norima toliau siekti pažangos kuriant vidaus rinką, ypač užtikrinant laisvę teikti paslaugas ir liberalizuojant kapitalo judėjimą, kad būtų sukurta Ekonominė ir pinigų sąjunga;

- (9) kadangi tam, kad būtų sumažinta sisteminė rizika, pirmiausia reikia užtikrinti atsiskaitymų baigtinumą ir teisę perimti įkaitą; kadangi įkaitas gali apimti visus įkeitimo dalykus, kuriuos dalyvis pateikia kitiems mokėjimų ir (arba) vertybinių popierių atsiskaitymų sistemos dalyviams, kad užtikrintų su tokia sistema susijusias teises ir pareigas, įskaitant atpirkimo sutartis, įstatymų numatytą teisę perimti įkaitą ir patikėjimo pagrindu atliekamus pervedimus; kadangi šioje direktyvoje pateiktas įkaito apibrėžimas neturėtų turėti įtakos nacionaliniuose įstatymuose nurodytai naudotinai įkaito rūšiai;

⁽¹⁾ OL C 207, 1996 7 18, p. 13 ir OL C 259, 1997 8 26, p. 6.

⁽²⁾ Nuomonė, pareikšta 1996 m. lapkričio 21 d.

⁽³⁾ OL C 56, 1997 2 24, p. 1.

⁽⁴⁾ 1997 m. balandžio 9 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 132, 1997 4 28, p. 74), 1997 m. spalio 13 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 375, 1997 12 10, p. 34) ir 1998 m. sausio 29 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 56, 1998 2 23). 1998 m. balandžio 27 d. Tarybos sprendimas.

- (10) kadangi ši direktyva, taikoma įkaitui, pateikiamam atliekant valstybių narių centrinių bankų, veikiančių kaip centriniai bankai, operacijas, įskaitant pinigų politikos operacijas, padeda Europos pinigų institutui vykdyti jo užduotį skatinti tarptautinių atsiskaitymų veiksmingumą, rengiantis trečiajam Ekonominės ir pinigų sąjungos etapui, ir taip dalyvauja kuriant būtiną teisinę sistemą, kurios pagrindu būsimas Europos centrinis bankas galės plėtoti savo politiką;
- (11) kadangi pervedimų pavidimų ir jų tarpuskaitos vykdymas turėtų būti teisiškai užtikrintas visų valstybių jurisdikcijose ir privalomas trečiosioms šalims;
- (12) kadangi tarpuskaitos baigtinumo taisyklės neturėtų trukdyti prieš atliekant tarpuskaitą patikrinti, ar į sistemą įvesti pavidimai atitinka jos taisyklės ir ar sistema gali atlikti atsiskaitymus;
- (13) kadangi jokia šios direktyvos nuostata neturėtų trukdyti sistemoms dalyviui arba trečiajai šaliai pareikšti su pirminiu sandoriu susijusias teises ir reikalavimus, kuriuos vadovaujantis įstatymais jie gali pateikti dėl lėšų susigrąžinimo ar žalos atlyginimo įvestų į sistemą pavidimų atžvilgiu, pvz., apgaulės arba techninės klaidos atveju, jeigu dėl to sistemoje nepanaikinama tarpuskaita ar pervedimo pavidimas;
- (14) kadangi būtina užtikrinti, kad pervedimo pavidimai negali būti panaikinami po tam tikro sistemos taisyklėse nustatyto momento;
- (15) kadangi būtina, kad valstybė narė nedelsdama praneštų kitoms valstybėms narėms apie sistemos dalyviui iškeltą nemokumo bylą;
- (16) kadangi nemokumo byla neturėtų turėti atgalinio poveikio sistemos dalyvių teisėms ir įsipareigojimams;
- (17) kadangi šia direktyva taip pat siekiama nustatyti, kuris nemokumo įstatymas turi būti taikomas sistemos dalyvio teisėms ir įsipareigojimams, susijusiems su jo dalyvavimu sistemoje, tuo atveju, kai jam iškeliama nemokumo byla;
- (18) kadangi nemokiam sistemos dalyviui taikomi teisės aktai, reglamentuojantys nemokumą, neturėtų turėti įtakos įkaitui;
- (19) kadangi šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalies nuostatos turėtų būti taikomos tik registrams, sąskaitoms arba centralizuotam depozitoriumui, kuris patvirtina nuosavybės teisę į tam tikrus pristatytus arba pervestus vertybinius popierius arba patvirtina teisę juos pristatyti ar pervesti;
- (20) kadangi šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalies nuostatomis siekiama užtikrinti, kad jeigu dalyvis, valstybės narės centrinis bankas arba būsimas Europos centrinis bankas turi galiojantį ir realų įkaitą pagal tos valstybės narės, kurioje veikia tam tikra registrų, sąskaitų arba centralizuoto depozitoriumo sistema, įstatymus, tada minėto įkaito galiojimas ir teisės jį perimti užtikrinimas minėtos sistemos (ir jos valdytojo) ar bet kurio asmens, tiesiogiai arba netiesiogiai per šią sistemą pateikusiam reikalavimus, atžvilgiu turėtų būti nustatomi tik pagal tos valstybės narės įstatymus;
- (21) kadangi šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalies nuostatomis neketinama pažeisti valstybės narės įstatymų, reglamentuojančių vertybinių popierių išleidimą, arba valstybės narės, kurioje vertybiniai popieriai gali būti laikomi (registruoti), įstatymų (įskaitant įstatymus, reglamentuojančius tokių vertybinių popierių sudarymą, nuosavybę ar perdimą arba teises į tokius vertybinius popierius, bet neapsiribojant tokiais įstatymais) taikymo bei galiojimo ir todėl šios nuostatos neturėtų būti aiškinamos taip, kad teisė perimti kiekvieną tokį įkaitą yra tiesiogiai užtikrinama arba kad kiekvienas toks įkaitas pripažįstamas valstybėje narėje pagal kitus, o ne tos valstybės narės, įstatymus;
- (22) kadangi pageidautina, kad valstybės narės stengtųsi įtvirtinti pakankamus tarpusavio vertybinių popierių atsiskaitymų sistemų, kurioms taikoma ši direktyva, ryšius siekiant kuo didesnio su vertybiniais popieriais susijusių sandorių skaidrumo ir teisinio apibrėžtumo;
- (23) kadangi šios direktyvos priėmimas yra pats tinkamiausias būdas įgyvendinti pirmiau minėtus tikslus ir kadangi šia direktyva nenustatomos priemonės, kurios nėra būtinos siekiant šių tikslų,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKIRSNIS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKOS

1 straipsnis

Šios direktyvos nuostatos taikomos:

- a) bet kuriai 2 straipsnio a punkte apibrėžtai sistemai, kurią reglamentuoja valstybės narės teisė ir kurios operacijos atliekamos bet kokia valiuta, ekiu arba įvairiomis valiutomis, kurias minėta sistema keičia vieną į kitą;

- b) visiems tokios sistemos dalyviams;
- c) įkaltui, kuris pateikiamas:
- dalyvaujant sistemoje arba
  - atliekant operacijas, kurias vykdo valstybių narių centriniai bankai, atlikdami savo, kaip centrinių bankų, funkcijas.
- investicinė firma, kaip apibrėžta Direktyvos 93/22/EEB ⁽²⁾ 1 straipsnio 2 punkte, išskyrus tos pačios direktyvos 2 straipsnio 2 dalies a–k punktuose nurodytas įstaigas, arba
- valstybinės valdžios institucijos ir įmonės, kurių prievolių įvykdymą garantuoja valstybė, arba
- visos įmonės, kurių pagrindinė buveinė yra už Bendrijos teritorijos ribų ir kurių atliekamos funkcijos yra tokios pačios kaip Bendrijos kredito įstaigų arba investicinių firmų, apibrėžtų pirmoje ir antroje įtraukose, atliekamos funkcijos,

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- a) „sistema“ – tai oficialus susitarimas:
- tarp trijų arba daugiau dalyvių, neįskaitant galimo atsiskaitymų tarpininko, galimos kitos pagrindinės sandorio šalies, galimų kliringo namų arba galimo netiesioginio sistemos dalyvio, kai pervedimo pavedimai tarp dalyvių vykdomi taikant bendras taisykles ir laikantis standartizuotos tvarkos,
  - kuri reglamentuoja dalyvių pasirinktos valstybės narės teisė; tačiau dalyviai gali pasirinkti taikyti tik tos valstybės narės, kurioje yra bent vieno iš jų pagrindinė buveinė, teisę ir
  - kuris, nepažeidžiant kitų griežtesnių nacionalinės teisės aktuose nustatytų bendrai taikomų sąlygų, laikomas sistema ir apie kuri valstybė narė, kurios teisė yra taikoma, praneša Komisijai po to, kai įsitikina, kad sistemą reglamentuojančios taisyklės yra tinkamos.
- Pagal pirmosios pastraipos sąlygas valstybė narė gali nuspręsti laikyti sistema tokį oficialų susitarimą, pagal kuri atliekama veikla apima pervedimo pavedimų, apibrėžtų i punkto antroje įtraukoje, vykdymą ir pagal kuri tam tikru ribotu mastu vykdomi su kitais finansiniais instrumentais susiję pavedimai, jeigu, minėtos valstybės narės nuomone, toks sprendimas pateisinamas sisteminės rizikos požiūriu.
- Valstybė narė kiekvienu konkrečiu atveju gali nuspręsti laikyti sistema oficialų susitarimą tarp dviejų dalyvių, neįskaitant galimo atsiskaitymų tarpininko, galimos kitos pagrindinės sandorio šalies, galimų kliringo namų arba galimo netiesioginio sistemos dalyvio, jeigu, minėtos valstybės narės nuomone, toks sprendimas pateisinamas sisteminės rizikos požiūriu;
- b) „įstaiga“ – tai:
- kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 77/780/EEB ⁽¹⁾ 1 straipsnio pirmoje įtraukoje, įskaitant tos pačios direktyvos 2 straipsnio 2 dalyje nurodytas įstaigas, arba
- kuri dalyvauja sistemoje ir yra atsakinga už finansinių įsipareigojimų pagal pervedimo pavedimus toje sistemoje įvykdymą.
- Jeigu sistema prižiūrima vadovaujantis nacionalinės teisės aktais ir yra skirta tik įvykdyti pervedimo pavedimus, kaip nurodyta i punkto antroje įtraukoje, bei atlikti mokėjimus pagal tokius pavedimus, valstybė narė gali nuspręsti, kad tokioje sistemoje dalyvaujančios ir už finansinių įsipareigojimų pagal pervedimo pavedimus toje sistemoje įvykdymą atsakingos įmonės gali būti laikomos įstaigomis, jeigu ne mažiau kaip trys tokios sistemos dalyviai priskiriami pirmoje pastraipoje nurodytoms įstaigų grupėms ir jeigu toks sprendimas pateisinamas sisteminės rizikos požiūriu;
- c) „kita pagrindinė sandorio šalis“ – tai subjektas, kuris yra įstaigų tarpininkas sistemoje ir veikia kaip vienintelė nurodytų įstaigų kita sandorio šalis jų pervedimo pavedimų atžvilgiu;
- d) „atsiskaitymų tarpininkas“ – tai subjektas, kuris atidaro ir tvarko įstaigų ir (arba) sistemose dalyvaujančios kitos pagrindinės sandorio šalies atsiskaitomąsias sąskaitas, per kurias tokiose sistemose atliekami atsiskaitymai pagal pervedimo pavedimus, ir kuris pagal aplinkybes teikia kreditus toms įstaigoms ir (arba) kitoms pagrindinėms sandorio šalims atsiskaitymo reikmėms;
- e) „kliringo namai“ – tai subjektas, kuris yra atsakingas už įstaigų, galimos kitos pagrindinės sandorio šalies ir (arba) galimo atsiskaitymų tarpininko grynųjų pozicijų apskaičiavimą;
- f) „dalyvis“ – tai įstaiga, kita pagrindinė sandorio šalis, atsiskaitymų tarpininkas arba kliringo namai.
- Vadovaujantis sistemos taisyklėmis tas pats dalyvis gali veikti kaip kita pagrindinė sandorio šalis, atsiskaitymų tarpininkas ar kliringo namai arba atlikti visas šias funkcijas ar jų dalį.

⁽¹⁾ 1997 m. gruodžio 12 d. Pirmoji Tarybos direktyva 77/780/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kredito įstaigų veiklos pradėjimu ir plėtojimu, suderinimo (OL L 322, 1997 12 17, p. 30). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/13/EB (OL L 66, 1996 3 16, p. 15).

⁽²⁾ 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (OL L 141, 1993 6 11, p. 27). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/9/EB (OL L 84, 1997 3 26, p. 22).

Taikant šią direktyvą, valstybė narė gali nuspręsti netiesioginių sistemos dalyvį laikyti sistemos dalyviu, jeigu toks sprendimas pateisinamas sisteminės rizikos požiūriu ir jeigu netiesioginis dalyvis sistemai yra žinomas;

g) „netiesioginis dalyvis“ – tai kredito įstaiga, kuri apibrėžiama b punkto pirmoje įtraukoje ir kurią su įstaiga, dalyvaujančia sistemoje ir vykdančia pervedimo pavedimus, apibrėžtus i punkto pirmoje įtraukoje, sieja sutartiniai ryšiai, leidžiantys pirmiau nurodytai kredito įstaigai per sistemą perduoti pervedimo pavedimus;

h) „vertybiniai popieriai“ – tai visi Direktyvos 93/22/EEB priedo B skirsnyje išvardyti instrumentai;

i) „pervedimo pavedimas“ – tai:

— bet kuris dalyvio duotas nurodymas leisti gavėjui disponuoti pinigų suma, darant įrašus kredito įstaigos, centrinio banko arba atsiskaitymų tarpininko sąskaitose, arba bet kuris nurodymas, pagal kurį prisiimamas arba įvykdomas mokėjimo įsipareigojimas laikantis sistemos taisyklių, arba

— dalyvio duotas nurodymas perduoti nuosavybės teisę į vertybinių popierių arba vertybinius popierius arba su jais susijusias turtines teises, darant įrašus registre arba kitu būdu;

j) „nemokumo byla“ – tai valstybės narės arba trečiosios šalies teisėje numatyta bet kuri bendrai taikoma sistemos dalyvio likvidavimo arba reorganizavimo priemonė, jeigu tokia priemonė yra susijusi su pervedimų arba mokėjimų sustabdymu arba apribojimu;

k) „tarpuskaita“ – tai reikalavimų ir įsipareigojimų, atsirandančių dėl pervedimo pavedimų, kuriuos dalyvis ar dalyviai duoda vienam arba daugiau kitų dalyvių arba gauna iš jų, perskaičiavimas į vieną grynąjį reikalavimą arba vieną grynąjį įsipareigojimą, dėl kurio galima pateikti tik grynąjį reikalavimą arba turėti tik grynąjį įsipareigojimą;

l) „atsiskaitomoji sąskaita“ – tai sąskaita centriniam banke, pas atsiskaitymų tarpininką arba pas kitą pagrindinę sandorio šalį, naudojama lėšoms ar vertybiniais popieriais laikyti ir atsiskaitymams tarp sistemos dalyvių atlikti;

m) „įkaitas“ – tai visas pagal įkeitimo, atpirkimo arba panašią sutartį ar kitaip pateikiamas realizuotinas turtas (įskaitant pinigus, kurie pateikiami kaip įkeitimo dalykas), skirtas užtikrinti teises ir įsipareigojimus, galinčius atsirasti dėl

naudojimosi sistema, arba pateikiamas valstybių narių centriniam bankams arba būsimam Europos centriniam bankui.

II SKIRSNIS

TARPUŠKAITA IR PERVEDIMO PAVEDIMAI

3 straipsnis

1. Pervedimo pavedimų ir tarpuskaitos vykdymas yra teisiškai užtikrinamas ir privalomas trečiosioms šalims net ir tuo atveju, kai sistemos dalyviui yra iškelta nemokumo byla, jeigu pervedimo pavedimai buvo įvesti į sistemą iki to momento, kai buvo iškelta tokia nemokumo byla, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalyje.

Jeigu išimtiniais atvejais pervedimo pavedimai įvedami į sistemą jau iškelus nemokumo bylą ir yra įvykdomi tą dieną, kai tokia byla iškeliamą, jų vykdymas yra teisiškai užtikrinamas ir privalomas trečiosioms šalims tik tuo atveju, kai atlikus atsiskaitymą atsiskaitymų tarpininkas, kita pagrindinė sandorio šalis arba kliento namai gali įrodyti, kad jie nežinojo ir neturėjo žinoti apie tokios bylos iškėlimą.

2. Joks įstatymas, kitas teisės aktas, taisyklė arba praktika, susiję su sutarčių ir sandorių, sudarytų iki to momento, kai buvo iškelta nemokumo byla, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalyje, atidėjimu, nepanaikina tarpuskaitos.

3. Momentas, kada pervedimo pavedimas įvedamas į sistemą, apibrėžiamas tos sistemos taisyklėse. Jeigu sistemos veikimą reglamentuojančiuose nacionalinės teisės aktuose yra numatytos sąlygos, apibūdinančios pervedimo įvedimo į sistemą momentą, minėtos sistemos taisyklės turi atitikti tokias sąlygas.

4 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti, kad nemokumo bylos iškėlimas sistemos dalyviui nedraudžia nemokumo bylos iškėlimo dieną panaudoti to dalyvio atsiskaitomojoje sąskaitoje esančių lėšų arba vertybinių popierių tokio dalyvio su sistema susijusiems įsipareigojimams įvykdyti. Be to, valstybės narės gali taip pat nustatyti, kad tokio dalyvio su sistema susijęs kreditas pagal turimą ir galiojantį įkaitą būtų panaudotas to dalyvio su sistema susijusiems įsipareigojimams įvykdyti.

5 straipsnis

Sistemos dalyvis arba trečioji šalis negali panaikinti pervedimo pavedimo po tam tikro sistemos taisyklėse nustatyto momento.

III SKIRSNIS

SU NEMOKUMO BYLA SUSIJUSIOS NUOSTATOS

6 straipsnis

1. Šioje direktyvoje nemokumo bylos iškėlimo momentas — tai momentas, kai tam tikra teismo ar administracinė institucija priima atitinkamą sprendimą.

2. Priėmus sprendimą pagal šio straipsnio 1 dalį, tam tikra teismo ar administracinė institucija nedelsdama apie tai informuoja atitinkamą instituciją, kurią pasirenka jos valstybė narė.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta valstybė narė nedelsdama informuoja kitas valstybes nares.

7 straipsnis

Nemokumo byla neturi atgalinio poveikio sistemos dalyvio teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems dėl jo dalyvavimo sistemoje ar susijusiems su tokiu dalyvavimu, kurie atsiranda iki to momento, kai buvo iškelta nemokumo byla, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalyje.

8 straipsnis

Iškėlus nemokumo bylą sistemos dalyviui, tokio dalyvio teisės ir įsipareigojimus, kylančius dėl jo dalyvavimo sistemoje ar susijusius su tokiu dalyvavimu, nustato minėtą sistemą reglamentuojantys teisės aktai.

IV SKIRSNIS

ĮKAITO TURĖTOJŲ TEISIŲ APSAUGOJIMAS NUO ĮKAITO DAVĖJO NEMOKUMO POVEIKIO

9 straipsnis

1. Teisėms, kurias turi:

— sistemos dalyvis į įkaitą, kuris jam pateikiamas dalyvaujant sistemoje, ir

— valstybių narių centriniai bankai arba būsimasis Europos centrinis bankas į jiems pateiktus įkaitus,

neturi įtakos nemokumo bylos, iškeltos įkaitą pateikusiam sistemos dalyviui arba valstybių narių centrinių bankų arba būsimos Europos centrinio banko kitai sandorio šaliai. Toks įkaitas gali būti panaudotas šioms teisėms realizuoti.

2. Jeigu vertybiniai popieriai (taip pat ir teisės į vertybinius popierius) yra pateikiami kaip įkaitas sistemos dalyviams ir (arba) valstybių narių centriniams bankams arba būsimam Europos centriniam bankui, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, ir jų (arba jų vardu veikiančio bet kurio paskirtojo asmens, tarpininko arba trečiosios šalies) teisės, susijusios su vertybiniais popieriais, teisiškai pagrįstai įtraukiamos į valstybėje narėje esantį registrą, sąskaitas arba centralizuotą depozitoriumą, tokių asmenų, kaip įkaito turėtojų, teisės, susijusias su minėtais vertybiniais popieriais, reglamentuoja tos valstybės narės teisė.

V SKIRSNIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

10 straipsnis

Valstybės narės apibrėžia sistemas, kurios turi būti įtrauktos į šios direktyvos taikymo sritį ir praneša apie jas Komisijai, taip pat informuoja Komisiją apie institucijas, kurias jos yra pasirinkusios pagal 6 straipsnio 2 dalį.

Sistema nurodo valstybei narei, kurios teisė yra taikoma, sistemos dalyvius, įskaitant visus galimus netiesioginius dalyvius, taip pat praneša apie bet kokius jų pasikeitimus.

Be informacijos, pateikiamos pagal šio straipsnio antrąją pastraipą, valstybės narės, kurių jurisdikcijai priklauso sistemos, gali nustatyti jų priežiūros arba leidimo veikti reikalavimus.

Kiekvienas teisėtų interesų turintis asmuo gali pareikalauti, kad įstaiga jį informuotų apie sistemas, kuriose ji dalyvauja, ir pateiktų informaciją apie tokių sistemų veikimą reglamentuojančias pagrindines taisykles.

11 straipsnis

1. Valstybės narės įstatymais ir kitais teisės aktais įtvirtina nuostatą, būtinas, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 1999 m. gruodžio 11 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimamų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus. Tokiame pranešime valstybės narės pateikia atitikimo lentelę, kurioje pagal kiekvieną šios direktyvos straipsnį nurodomos esamos arba priimtoms nacionalinės teisės nuostatos.

12 straipsnis

Ne vėliau kaip praėjus trejiems metams po 11 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos Komisija praneša Europos Parlamentui ir Tarybai apie šios direktyvos taikymą, jei reikia, kartu pateikdama pasiūlymus ją pataisyti.

13 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

14 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1998 m. gegužės 19 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. M. GIL-ROBLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. BROWN